

Ordføreren for forslagsstillerne (Søren Andersen): Jeg skal hermed for det høje folketing fremsætte *forslag til lov om ændringer i lov om iværksættelse af offentlige arbejder m. v. og beskæftigelse af arbejdsløse.*

Den nævnte lov, nr. 169 af 30. marts 1946, har ligesom sine forgængere sit udspring i 30ernes erhvervskriser med den store arbejdsløshed. Medens de love, der da vedtoges med henblik på at støtte erhvervslivet, for længst er ophævet eller ændret, eksisterer den tilsvarende lovgivning med henblik på beskæftigelsen stadig uden at være blevet ført à jour og uden at være blevet befriet for sine fejl og ulemper.

Lovforslaget har til hensigt at gøre de i henhold til loven udførte arbejder billigere og at skabe noget mere tidssvarende regler for, hvem der kan beskæftiges ved disse arbejder.

Ændringerne i lovens § 2, stk. 1, går således ud på, at der altid ved disse arbejder skal kunne beskæftiges nogle arbejdere, der er kendt med arbejdsgangen og derfor kan vise de øvrige beskæftigede, hvordan arbejdet skal gribes an. Det er naturligt, at det må være forholdsvis flere, rent procentvis ved de små end ved de større arbejder.

Ændringen i lovens § 5, stk. 6, tilsigter, at disse arbejder udføres under fuld konkurrence, hvorfor det bestemmes, at arbejder, der skønnes at koste mere end 25 000 kr., skal udbydes i licitation. Når man ikke er gået til bunds med denne bestemmelse, er det af hensyn til de mange småarbejder, der også udføres i henhold til denne lovgivning.

I lovens § 6, stk. 3, foreslås det at lade 1. punktum udgå, d. v. s. bestemmelsen om, at det er en betingelse for henvisning af arbejdsløse, at de pågældende har været uden beskæftigelse i mindst 4 måneder inden for det sidste år — i praksis de såkaldte 100 dage — og at der som regel er hengået mindst 14 dage siden sidste arbejdsophør. Disse bestemmelser har altid virket urimeligt, og mange arbejdere er utilfredse med dem, fordi de lettest kvalificerer sig ved ikke at være flittige og ihærdige til at skaffe sig småbeskæftigelser. Det er menneskeligt, hvis en mand er nær ved at have de 100 dages ledighed, at han

da passer på ikke at diskvalificere sig ved at tage få dages arbejde, når et større beskæftigelsesarbejde er nær forestående. Derfor ønsker vi denne bestemmelse ændret.

Bestemmelsen i lovens § 6, stk. 3, 2. og 3. punktum, om, at 25 pct. af de til arbejdet medgåede timer skal være udført af arbejdere, der i løbet af de sidste 2 år har været arbejdsledige i mindst 10 måneder, ønsker vi bibeholdt i erkendelse af, at der ikke mindst i arbejdsløshedsøerne er en del mennesker, der er virkelig langvarigt arbejdsløse, og som derfor må hjælpes i gang. Det er lovforslagets hensigt, at der, når der ikke er flere langvarigt arbejdsløse, ikke må tages hensyn til ledighedens længde, men at det for at kunne antages er nok, at vedkommende arbejder er ledig.

Den i § 10, stk. 1, foreslåede ændring må ses i relation til ændringen i § 2, stk. 1.

Jeg tror, at dette lovforslag indeholder ændringer i den gældende lov, som imødekommer længe nærrede ønsker hos en stor del af arbejderne; samtidig tilgodeser det samfundets naturlige interesse i at gøre disse arbejder billigere. Det kan også være nødvendigt, da arbejder udført efter loven ofte er 20-30 pct. dyrere end tilsvarende arbejder udført efter anden lovgivning eller for privat regning. D. v. s. at hvis man bevilger et bestemt beløb til offentlige beskæftigelsesarbejder, vil disse penge efter gennemførelsen af dette lovforslag kunne skabe større samfundsmæssige værdier.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte lovforslag vil blive omdelt.

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 19. februar, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Spørgsmål til ministrene.*

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Tilskud til de anerkendte arbejdsløsheds-kasser m. v.).